

ADVIES Nr 37 / 2003 van 28 augustus 2003.

O. Ref. : 10 / IP / 2003 / 239

BETREFT : Advies uit eigen beweging betreffende de toegang tot het repertorium van de voertuigen van het Directoraat-generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer voor de identificatie van de natuurlijke of rechtspersoon die belastingen of retributies verschuldigd is inzake het parkeren van voertuigen.

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verslag van de Voorzitter;

Brengt uit eigen beweging op 28 augustus 2003 het volgende advies uit :

I. ALGEMEEN

De Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders (hierna de Kamer) vraagt zich af of haar leden -de gerechtsdeurwaarders- op verzoek van de beheerder van een private parking of van een private vennootschap die het betalend parkeren op de openbare weg of in een openbare parking in concessie kreeg, het repertorium van de voertuigen van het Directoraat-generaal Mobiliteit en Verkeersveiligheid van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer (hierna repertorium) mogen raadplegen ten einde de gebruiker van de parking te identificeren die naliet het verschuldigde parkeerbedrag te betalen.

De Kamer heeft voor dit doeleinde eveneens een rechtstreekse verbinding gevraagd tussen de Kamer en de houder van het repertorium. De gerechtsdeurwaarder die een aanvraag tot raadpleging doet zou, als het systeem operationeel wordt, zich dan kunnen wenden tot de Kamer die de informatie zal opvragen in het repertorium om vervolgens de informatie door te geven aan de verzoekende gerechtsdeurwaarder (a).

Een dergelijke rechtstreekse verbinding tussen de Kamer en de houder van het repertorium staat nu reeds in de steigers met betrekking tot een andere finaliteit waarvoor de gegevens uit het repertorium mogen worden verwerkt, met name voor het bewarend beslag en de tenuitvoerlegging op motorvoertuigen en aanhangwagens (b).

Uit de feiten blijkt voorts dat steden/gemeenten en private vennootschappen voor de identificatie van de wanbetaler van een belasting of retributie verschuldigd inzake de verwerving, de inschrijving, de inverkeerstelling, het gebruik of de buitengebruikstelling van een voertuig een rechtstreekse toegang wensen tot het repertorium (c).

Deze intems worden hierna achtereenvolgens behandeld.

II. BEMERKINGEN TEN AANZIEN VAN DE VOORMELDE ITEMS.

(a) De raadpleging en het gebruik van gegevens uit het repertorium van de voertuigen is een verwerking van persoonsgegevens die valt onder de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (hierna de WVP).

Overeenkomstig artikel 4 WVP dienen persoonsgegevens voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden te worden verkregen en niet verder te worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden.

In artikel 6 van het Koninklijk besluit van 20 juli 2001 betreffende de inschrijving van de voertuigen (hierna het KB) worden de finaliteiten vastgelegd waarvoor de gegevens uit het repertorium mogen worden verwerkt.

Een van deze doeleinden betreft de identificatie van de natuurlijke of rechtspersoon die belastingen of retributies verschuldigd is inzake de verwerving, de inschrijving, de inverkeerstelling, het gebruik of de buitengebruikstelling van een voertuig (artikel 6, § 2, 2° KB).

Aan de gerechtsdeurwaarders kan op verzoek van de beheerder van een private parking of van een private vennootschap die het betalend parkeren op de openbare weg of in een openbare parking in concessie kreeg geen toegang verleend worden tot de gegevens van het repertorium.

In het geval van een private parking kan men zich vooreerst afvragen of de beheerder ze niet kan/moet uitrusten met slagbomen of andere systemen die beletten dat een voertuig de parking verlaat zonder te betalen. Een verwerking van persoonsgegevens moet immers een gepast en noodzakelijk middel vormen om het nagestreefde doel te bereiken. Daarenboven moet zij een subsidiair middel blijven om dit doel te bereiken. Minder indringende methodes om wanbetaling te voorkomen zijn derhalve te verkiezen, in toepassing van het proportionaliteitsbeginsel (artikel 4 WVP).

Voorts geeft artikel 6, § 2, 2° van het KB enkel recht op de identificatie van de wanbetaler van een belasting of retributie verschuldigd inzake de verwerving, de inschrijving, de inverkeerstelling, het gebruik of de buitengebruikstelling van een voertuig.

Noch de beheerder van een private parking, noch de private concessionaris aan wie het beheer van het betalend parkeren op de openbare weg of in een openbare parking werd toevertrouwd, kunnen zich dienstig beroepen op artikel 6, § 2, 2° van het KB om zich bij de houder van het repertorium te laten berichten over de identificatie van de houder van de kentekenplaat die naliet de verschuldigde belasting of retributie te betalen, omdat er in hun hoofde geen sprake kan zijn van de niet-betaling van enige belasting of retributie (zie verder onder c). Zodoende ook niet de gerechtsdeurwaarders die zij daartoe zouden mandateren. Een dergelijke consultatie zou niet beantwoorden aan de finaliteit van het repertorium.

De Commissie heeft voorts moeite met de rechtstreekse inschakeling van de figuur van de gerechtsdeurwaarder vooraleer er sprake is van enige gerechtelijke procedure en dus zonder enige vorm van tegensprekelijkheid in hoofde van de wederpartij, terwijl het in burgerlijke kwesties betaamt dat de rechten van de verdediging worden gerespecteerd vooraleer gegevens uit overheidsbestanden worden vrijgegeven.

Voor zover het de openbare weg betreft maakt de niet betaling van de verschuldigde parkeerheffing bovendien nog altijd een misdrijf uit. Welnu, het opsporen en het vaststellen van strafrechtelijke inbreuken is een primaire bevoegdheid van politiediensten dat niet kan toegekend worden aan gerechtsdeurwaarders buiten hun rol in een gerechtelijke procedure om.

De Commissie meent daarom dat het voorstel van de Nationale Kamer niet verenigbaar is met de voorschriften uit de WVP.

(b) Een ander doeleinde waarvoor de gegevens uit het repertorium kunnen worden verwerkt, betreft het bewarend beslag en de tenuitvoerlegging op motorvoertuigen en aanhangwagens (artikel 6, § 2, 10° van het KB). Thans gebeurt de informatievertrekking door de houder van het repertorium aan de gerechtsdeurwaarder voor deze finaliteit op manuele wijze of op geïnfomatiseerde wijze door middel van een verbinding tussen het kantoor van de gerechtsdeurwaarder en de houder van het repertorium door tussenkomst van CIPAL (Centrum voor Informatica van de Provincies Antwerpen en Limburg).

Voor deze finaliteit kan de Commissie zich akkoord verklaren met een rechtstreekse verbinding tussen de Kamer en de houder van het repertorium: enerzijds, omdat de ontvangers van de gegevens, de gerechtsdeurwaarders, hier, anders dan wat het geval is onder a), optreden in het kader van een gerechtelijke procedure inzake beslag en executie en anderzijds omdat de Kamer op deze wijze verantwoordelijk wordt voor de monitoring van de gegevensuitwisseling en als bewaker optreedt voor het rechtmatig gebruik van de raadpleging van het bestand door de gerechtsdeurwaarder.

(c) *Aangaande steden en gemeenten (hierna gemeenten)*

Sinds de wet van 22 februari 1965 zijn de gemeenten gemachtigd om parkeergeld te heffen op motorrijtuigen.

De gemeente kan zich dus op basis van artikel 6, §2, 2° van het KB bij de houder van het repertorium laten berichten over de identificatie van de houder van de kentekenplaat, wanneer deze laatste naliet de parkeerretributie te betalen.

Tegenwoordig doen de gemeenten voor de inning van parkeerretributies een beroep op politiediensten om informatie uit het repertorium te verkrijgen.

Betreffende een eventuele rechtstreekse toegang tot het repertorium door de gemeenten voor de bedoelde finaliteit, zoals door vele gemeenten gesolliciteerd, is de Commissie van oordeel dat in toepassing van de WVP, de toegang tot het repertorium en de verwerkingsmogelijkheden beperkt moet blijven tot hetgeen de personen nodig hebben voor de uitoefening van hun taken of tot hetgeen noodzakelijk is voor de behoeften van de dienst.

Deze toegang zou dus niet aan de gemeente in het algemeen, maar in het bijzonder aan de gemeenteontvanger moeten worden verleend, die immers krachtens artikel 136 Gemeentewet, tot taak heeft om, alleen en onder zijn verantwoordelijkheid, de ontvangsten van de gemeente te innen.

Aangaande private vennootschappen

Voor private vennootschappen is rechtstreekse toegang tot het repertorium daarentegen uitgesloten. Alleen de administratieve overheid die een belasting of retributie kan heffen (de gemeente) heeft op basis van het KB recht op toegang tot het repertorium om de wanbetaler ervan te identificeren.

- Concessie van openbare dienst

Bij een concessie van openbare dienst laat een openbare overheid het verrichten van een tot zijn bevoegdheid behorende dienst over aan een derde (in casu een private vennootschap). Deze laatste draagt dan de verantwoordelijkheid voor het verzorgen van de openbare dienst als dusdanig.

Een private concessiehouder laat zich niet zomaar belasten met de exploitatie van een openbare dienst ten behoeve van het publiek.

Het punt waarover de partijen gaan onderhandelen alvorens zich te verbinden zijn de geldelijke voordelen die aan de concessiehouder zullen worden toegekend indien deze de exploitatie op zich neemt. Dat is in de eerste plaats het bedrag van de vergoeding dat door de gebruiker zal moeten betaald worden.

Met andere woorden, de concessiehouder gelast zich met de exploitatie van de openbare dienst op voorwaarde dat hij van de gebruiker een vergoeding mag eisen.

Gezien het bedrag van de vergoeding dat door de gebruiker zal moeten betaald worden het voorwerp uitmaakt van een contractuele negotiatie is de Commissie van oordeel dat er niet langer kan gesproken worden van een retributie of belasting, zijnde een ambtshalve door de overheid toegepaste heffing lastens de vergoedingsplichtige.

De private concessionaris kan zich om die reden niet dienstig beroepen op artikel 6, § 2, 2° van het KB om zich bij de houder van het repertorium te laten berichten over de identificatie van de houder van de kentekenplaat die naliet enige belasting of retributie te betalen.

De private concessiehouder kan die informatie ook niet onrechtstreeks bekomen via de concessiegever omdat deze laatste, om dezelfde reden, niet gerechtigd is op die informatie uit het repertorium.

- Opdracht van diensten

Inzake een andere rechtsfiguur in de sfeer van 'publiek-private samenwerking', met name de rechtsfiguur van 'de opdracht van diensten', kan het volgende gesteld worden.

In deze hypothese draagt de private vennootschap geen verantwoordelijkheid voor het verzorgen van de openbare dienst als dusdanig, doch is ter zake enkel verplicht om ten behoeve van de gemeente welbepaalde contractuele prestaties te verrichten.

De Commissie neemt echter aan dat de te verrichten contractuele prestaties ten behoeve van de gemeente in hoofde van de private vennootschap er niet kunnen in bestaan dat zij wordt belast met de identificatie van de wanbetaler van de retributie, maar zich moet beperken tot bijvoorbeeld het onderhoud van de parkeerautomaten, het ledigen ervan,... . Deze taak moet de gemeente zelf op zich nemen.

- zuivere private parking

In het geval van een zuivere private parking kan men zich afvragen of de beheerder ze niet kan/moet uitrusten met slagbomen of andere systemen die beletten dat een voertuig de parking verlaat zonder te betalen (zie supra).

Verder geeft het KB enkel recht op identificatie van de wanbetaler van een belasting of retributie. In hoofde van een zuivere private parking kan daar nooit sprake van zijn.

De beheerder van een private parking is dus niet gerechtigd, noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks, op de informatie uit het repertorium op basis van artikel 6, § 2, 2° van het KB.

III. CONCLUSIE

De Commissie geeft een gunstig advies voor :

de rechtstreekse toegang tot het repertorium door de gemeente via haar gemeenteontvanger.

De Commissie geeft een ongunstig advies voor :

de rechtstreekse en onrechtstreekse toegang tot het repertorium door private vennootschappen en gerechtsdeurwaarders indien deze laatsten buiten een gerechtelijke procedure tussenkomen.

De secretaris,

De voorzitter,

(get.) J. BARET

(get.) P. THOMAS